

Сборник съдебна практика

Дело C-584/13

Directeur général des finances publiques
срещу
Mapfre asistencia compañía internacional de seguros y reaseguros SA
и

Mapfre warranty SpA
срещу
Directeur général des finances publiques

(Преюдициално запитване, отправено от Cour de cassation (Франция))

„Преюдициално запитване — Данъчни въпроси — Данък върху оборота — Приложно поле — Освобождаване — Понятие за застрахователни сделки — Понятие за доставка на услуги — Предварително определена сума за гарантиране на повреда на употребявано превозно средство“

Резюме — Решение на Съда (пети състав) от 16 юли 2015 г.

1. *Преюдициални въпроси — Допустимост — Необходимост от предоставяне на Съда на достатъчно точни сведения за фактическия контекст*

(член 267 ДФЕС; член 94 от Процедурния правилник на Съда)

2. *Хармонизация на данъчните законодателства — Обща система на данъка върху добавената стойност — Случаи на освобождаване, предвидени в Шеста директива — Случаи на освобождаване на застрахователните и презастрахователните сделки — Понятие — Доставка на услуги, при която срещу заплащане на предварително определена сума се предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на употребявано превозно средство — Доставка, извършена от независим от продавача на употребяваното превозно средство икономически оператор — Включване — Доставка на услуги и продажба на употребяваното превозно средство, които трябва да се считат за единна доставка или за самостоятелни доставки — Преценка от националния съд*

(член 13, Б, буква а) от Директива 77/388 на Съвета, изменена с Директива 91/680)

1. Вж. текста на решението.

(вж. т. 31—33)

2. Член 13, Б, буква а) от Шеста директива 77/388 относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота, изменена с Директива 91/680, трябва да се тълкува в смисъл, че съгласно тази разпоредба доставката на услуги, при която срещу

заплащане на предварително определена сума независим от продавача на употребявани превозни средства икономически оператор предоставя гаранция за механичната повреда на някои части на превозното средство, представлява освободена застрахователна сделка.

Всъщност, независимо дали купувачът на употребявано превозно средство сключва договора с независим от продавача на това превозно средство икономически оператор, като посоченият продавач е само посредник, или продавачът сключва този договор от свое име, но за сметка на купувача, или още продавачът прехвърля на купувача правата си по договор, който е сключил от свое име и за своя сметка с независимия икономически оператор, понятието за застрахователни сделки по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива е достатъчно широко, за да обхваща всяка от описаните хипотези.

Освен това определянето на доставка на услуги като „застрахователна сделка“ по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива не може да зависи от начина, по който застрахователят управлява големината на риска, който се задължава да покрие, и изчислява съответния размер на премиите. В това отношение самата същност на „застрахователната сделка“ по смисъла на член 13, Б, буква а) от Шеста директива се състои в това, че застрахованото лице се предпазва от риска да понесе несигурна, но потенциално голяма финансова загуба, като заплаща премия, която от своя страна е сигурна, но ограничена по размер.

Накрая извършването на доставка на услуги като цитираната по-горе и продажбата на употребяваното превозно средство трябва по принцип да се считат за отделни и самостоятелни доставки, подлежащи на отделно разглеждане по отношение на данъка върху добавената стойност. Запитващата юрисдикция следва да прецени дали продажбата на употребявано превозно средство и гаранцията, предоставяна от независим от продавача на това превозно средство икономически оператор за механичната повреда на някои части на превозното средство, са свързани до такава степен, че трябва да се разглеждат като единна сделка, или напротив — като самостоятелни сделки.

(вж. т. 38, 41, 42 и 58 и диспозитива)